

Δελτίο Τύπου

Έξι έργα σύγχρονης τέχνης από τη Συλλογή Δ. Δασκαλόπουλου εντάσσονται στη Συλλογή του Μουσείου Guggenheim του Μπιλμπάο

Το Μουσείο Guggenheim του Μπιλμπάο βρίσκεται στην ευχάριστη θέση να ανακοινώσει την ενσωμάτωση έξι έργων τέχνης από σύγχρονους καλλιτέχνες παγκόσμιας εμβέλειας στη συλλογή του, χάρη σε μια δωρεά από τη Συλλογή Δ.Δασκαλόπουλου.

Έργα των Matthew Barney, John Bock, Kendell Geers, Guyton/Walker, Martin Kippenberger και Kiki Smith -γλυπτά, εγκαταστάσεις και πίνακες ζωγραφικής- θα εμπλουτίσουν πλέον τις συλλογές του Μουσείου. Εκτός του ότι έχουν παρουσιαστεί σε πολλά διεθνή ιδρύματα τέχνης, τα συγκεκριμένα έργα αποτέλεσαν επίσης μέρος της έκθεσης της Συλλογής Δ.Δασκαλόπουλου με τίτλο *Το Φωτεινό Διάστημα* την οποία φιλοξένησε το Μουσείο Guggenheim στο Μπιλμπάο το 2011, σε επιμέλεια των Nancy Spector και Katherine Brinson (από το 2017 Daskalopoulos Curator, Contemporary Art).

Η δωρεά αυτών των έξι έργων στο Μουσείο Guggenheim του Μπιλμπάο ενδυναμώνει τη συλλογή του όχι μόνο με την εισαγωγή νέων τεχνοτροπιών που συνδυάζουν μικτές τεχνικές και φιλόδοξες κλίμακες, αλλά και με τη διεύρυνση του καταλόγου καλλιτεχνών παγκοσμίου κύρους στις συλλογές του.

Ειδικότερα, η προσθήκη έργων των Kendell Geers και Kiki Smith προβάλλει μια νέα προσέγγιση σε δύο τομείς που το Μουσείο στοχεύει να ενισχύσει: την αποαποικιοκρατική οπτική που εξερευνά ο Geers μέσω της κριτικής του στα συστήματα εξουσίας και την ενσωμάτωση μιας καλλιτεχνίδας όπως η Smith, η παραγωγή της οποίας εμβαθύνει στην ανατομία, το φύλο και την ταυτότητα.

Η δωρεά αυτή προσθέτει επίσης το πρώτο έργο της κολεκτίβας Guyton/Walker στις παγκόσμιες συλλογές των ιδρυμάτων Guggenheim, ενώ το έργο του Martin Kippenberger εδραιώνει μια ήδη υπάρχουσα ομάδα Γερμανών μεταπολεμικών καλλιτεχνών, όπως οι Sigmar Polke, Gerhard Richter, Georg Baselitz και Anselm Kiefer, σφυρηλατώντας έναν διαγενεακό διάλογο που διερευνά ζητήματα ταυτότητας, ιστορίας και κοινωνικής κριτικής. Η σύνδεση Kippenberger και John Bock, οι πρακτικές των οποίων μοιράζονται μια ασεβή, επιτελεστική προσέγγιση, προσθέτει βάθος στις συλλογές του Μουσείου χρησιμοποιώντας παιγνιωδώς το παράλογο για να αμφισβητήσει τους καθιερωμένους κανόνες στην τέχνη.

Τέλος, η συμπερίληψη του Matthew Barney σε αυτή την ομάδα αναδεικνύει τη συγγένεια μεταξύ της πρακτικής του και της πρακτικής των Kippenberger και Bock, καθώς και οι τρεις μοιράζονται το ενδιαφέρον για την οικειοποίηση, το assemblage και τη συγχώνευση των μέσων. Τα έργα αυτών των καλλιτεχνών όχι μόνο διευρύνουν τις τεχνοτροπίες και τα θέματα της Συλλογής, αλλά και επιβεβαιώνουν την αφοσίωσή της στη σύγχρονη τέχνη ως μέσο αμφισβήτησης της κοινωνίας και προώθησης ενός κριτικού διαλόγου με το κοινό.

Τα έργα της δωρεάς

Ο **John Bock** (γεν. 1965, Γκρίμπομ) είναι γλύπτης, κινηματογραφιστής, συγγραφέας και εικονογράφος και θεωρείται ένας από τους πιο σημαντικούς καλλιτέχνες της γενιάς του. Το έργο του Bock ακολουθεί μια αντισυμβατική και κάπως χαοτική προσέγγιση για να αποτυπώσει τον προβληματισμό του για τη σημερινή κοινωνία και τα κοινωνικά ταμπού.

Στο έργο του *Palms* (2007), μια ταινία αφηγείται τις περιπέτειες δύο Γερμανών δολοφόνων σε ένα ταξίδι στη νότια Καλιφόρνια με μία ξεσκέπαστη Lincoln. Η μεγάλης κλίμακας εγκατάσταση που συνοδεύει την ταινία αποτελείται από μια Lincoln με τεράστια, οφιοειδή κόκκινα πλοκάμια που ξεχειλίζουν από το ανοιχτό καπό, σαρώνοντας τα πάντα στο πέρασμά τους.

Ο **Matthew Barney** (γεν. 1967, Σαν Φρανσίσκο) στοχάζεται για τα όρια του σώματος συνθέτοντας ένα πολύ ιδιαίτερο όραμα της ανθρώπινης ύπαρξης. Η πενταμερής σειρά πολυμέσων *CREMASTER* (1994-2002) εξερευνά τη διαδικασία μεταμόρφωσης μέσω ενός εκκεντρικού κόσμου γεμάτου φανταστικούς χαρακτήρες.

Ο τίτλος προέρχεται από τον ανδρικό κρεμαστήρα μυ, ο οποίος ελέγχει τη συστολή των όρχεων ως απόκριση σε εξωτερικά ερεθίσματα. Ο Barney χρησιμοποιεί αυτή τη μεταφορά για να εξερευνήσει θέματα ανόδου και καθόδου, καθώς και σεξουαλικότητας, εστιάζοντας στις διαδικασίες βιολογικής διαφοροποίησης. Το *CREMASTER 5* είναι ένας υπαινιγμός για την κατάσταση της ανώτερης σεξουαλικής διαφοροποίησης κατά τη διάρκεια της εμβρυϊκής διαδικασίας.

Η καλλιτέχνης **Kiki Smith** (γεν. 1954, Νυρεμβέργη) πραγματεύεται στα έργα της ζητήματα φύλου, φεμινισμού και σεξουαλικότητας μέσω μιας καινοτόμου εικονογραφίας που ισορροπεί μεταξύ επιστημονικού και τεχνολογικού, προβάλλοντας μια στοχαστική, ποιητική προσέγγιση.

Το έργο της *Field Operation* (1994) αποτελείται από μικροσκοπικά τραπέζια που φέρουν μικρά οργανικά στοιχεία. Η μικροσκοπική του κλίμακα οδηγεί σε μια μετατόπιση της αντίληψης του θεατή για το ίδιο του το σώμα, ενώ τα οργανικά στοιχεία που βρίσκονται πάνω στα τραπέζια παραπέμπουν στο θάνατο και την εξαφάνιση της ζωής.

Το έργο του **Kendell Geers** (γεν. 1968, Γιοχάνεσμπουργκ) είναι αποτέλεσμα της δικής του εμπειρίας ως λευκού πολίτη την εποχή του apartheid στη Νότια Αφρική. Ως πολιτικά και κοινωνικά ευαίσθητος καλλιτέχνης, τα έργα του αμφισβητούν την πολιτική και τα φυλετικά και θρησκευτικά στερεότυπα της σημερινής κοινωνίας.

Με το έργο *Akropolis Now* (2004), ο Geers εκφράζει τη διχοτομία μεταξύ έλξης και απώθησης. Ο τίτλος του έργου παραπέμπει στην Ακρόπολη των Αθηνών, όπου βρίσκεται ο Παρθενώνας, ένας ναός αφιερωμένος στην Αθηνά, την θεά του πολέμου και της δικαιοσύνης για τους αρχαίους Έλληνες. Παραπέμπει επίσης στην ταινία του Francis Ford

Corpora *Αποκάλυψη τώρα*, «εξερευνώντας το σκοτεινό δυναμικό για βία και σκληρότητα που ενυπάρχει σε κάθε άνθρωπο».

Αυτό το έργο φαίνεται να είναι ένα όμορφο αντικείμενο, αλλά όταν το κοιτάξεις προσεκτικά μετατρέπεται σε επικίνδυνο: ένα γυαλιστερό συρμάτινο πλέγμα με ακονισμένες λεπίδες και βαρύ συμβολισμό.

Η κολεκτίβα **Guyton/Walker** (2004, Νέα Υόρκη) απαρτίζεται από τους καλλιτέχνες Wade Guyton και Kelley Walker, οι δημιουργικές πρακτικές των οποίων στοχεύουν από κοινού στην εξερεύνηση της τομής μεταξύ τέχνης και τεχνολογίας.

Στο έργο *Untitled* (2008), δοχεία μπογιάς με πολύχρωμες ετικέτες είναι στοιβαγμένα σε μια γωνία ανάμεσα σε τυπωμένους καμβάδες. Οι εικόνες και τα μοτίβα με καταναλωτικά θέματα παράχθηκαν ψηφιακά και η εφαρμογή τους σε καθημερινά αντικείμενα μεταμορφώνει τις εικόνες δίνοντάς τους υφή και χωρική διάσταση.

O Martin Kippenberger (1953, Ντόρτμουντ - 1997, Βιέννη) πρόλαβε να παράγει πλούσιο καλλιτεχνικό έργο στη 44χρονη ζωή του. Αμφιλεγόμενα και σαρκαστικά, τα έργα του ακροβατούν μεταξύ εννοιολογικού και αμφιλεγόμενου.

Για τον Kippenberger, τα καλύτερα ανέκδοτα είναι εκείνα που διαθέτουν μόνο πλαίσιο αλλά όχι πνεύμα, αντίληψη που βοηθάει στο να γίνει κατανοητό το έργο του *Untitled (Invention of a joke)* (1993). Αυτός ο πίνακας δείχνει μια σκηνή χωρίς αφήγηση, αφήνοντας το αστείο του τίτλου στην κρίση του θεατή, ο οποίος αναγκάζεται να αναδημιουργήσει το νόημά του προκειμένου να ολοκληρώσει το έργο.